

A mi jogaink a ti biztonságotok

FRÁSZ

A FÜGGETLEN RENDŐR SZAKSZERVEZET LAPJA • 2005. OKTÓBER

NEHÉZ ISKOLAKEZDÉS

Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége

KEDVEZMÉNYES RÁCKEVEI LAKÓHÁZAK

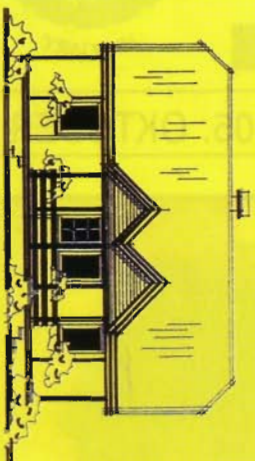
A betonyp rendszerű házak – bárhol felépíthetőek – 60-80 m²-es vagy egyedi méretekben készülnek.

Bemutatótelep: ARCHITEKTÚRA-
Gyorslakóház Kft.
2300 Ráckeve, Eötvös u. 67.
Tel.: 06-24-385-289

Nyitva:

h-cs: 9-12 és 13-17 óráig.
P: 9-12 és 13-16 óráig.

*Kérjen részletes, ingyenes tájékoztatót,
telefonon vagy levélben!*

RÁCKEVEI GYORSLAKÓHÁZAK

- INGYENES TERVEZÉS
- KÉRJEN RÉSZLETES INGYENES
TÁJÉKOZTATÓT!

dr. Czerny Károly igazgató
Tel.: 06-24-485-745 (8-9^h)
06-305-592-016 (10-20^h)

Az FRSZ a Ligába megy

A Független Rendőr Szakszervezet Ügyvivő Testülete szeptember 8-án ülésezett, amelyre meghívtuk Gaskó Istvánt, a Független Szakszervezetek Demokratikus Ligájának elnökét és Kónya Pétert, a Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetségének elnökét. Tájékoztattak bennünket a szövetség alapelveiről, munkamódszereiről és stratégiájáról. Az ismertető után kérdések következtek, majd az ügyvivő testület úgy döntött, egyhangúlag támogatja, hogy a liga szövetségbe bekerüljünk az FRDÉSZ-en keresztül. A végső döntést az országos választmány fogja meghozni az október 3-5. között Za-

laegerszegen megrendezett ülésén. Ez nagyon fontos állomás a Független Rendőr Szakszervezet életében, hiszen régóta szeretnénk ott lenni a kormányzati tárgyalásokon és az elsődleges döntéseknél, például a minimálbér-megállapodásokon. A korábbi próbálkozásaink, amikor 7. konföderációként igyekeztünk belépni az Országos Munkaügyi Tanácsba, sikertelenek voltak, mind a munkavállalói, mind a munkaadói oldal lesöpörte a javaslatot az asztalról. Egyedül a liga támogatta szándékunkat.

Most a 6 konföderáció egyik legfontosabb szervezetébe tudunk belépni, s így a liga 70 ezer aktív taggal a harmadik legerősebb szervezet lesz.

Az Alkotmánybíróság szeptember 12-én hozott határozatot a 13. havi juttatásról. Az AB határozatával vizszenőleges hatállyal megsemmisítette a foglalkoztatási törvényben a közalkalmazotti juttatások – amennyiben január elsején foglalkoztatási jogviszonyban áll – rendelkezését. Mi azt szeretnénk elérni, hogy a jelenleg aktív állomány, vagyis 38 ezer dolgozó a 2004. évre járó külön egyhavi juttatását megkapja. A nyugállományba vonult, valamint az időközben a testületől eltávozott dolgozók is megkapják a részarányos juttatást. Az AB-határozat alapján a végleges döntést a munkaügyi bíróságoknak kell megtenniük.

Miután tudomásunkra jutott, hogy az ORFK nem túl szerencsésen szer-

ződött egy kereskedelmi céggel az iskolakezdési támogatás felhasználásáról, azonnal tárgyalást kezdtünk az illetékesekkel. Az volt a célunk, hogy az ORFK törzsállományánál senki se kerüljön hátrányos helyzetbe, s a 10 500 forintos keretet minél jobban felhasználhassák. Újraírtuk, illetve kibővítettük az eredeti szerződést.

Az utolsó szakaszról tart az ORFK gépkocsi-tendere, amely alapján még idén ezer gépkocsit kaphatnak a járőrök és ügyintézők. Ez ügyben kérdéseket tettem fel Jenei Zoltánnak, a BM közgazdasági és informatikai helyettes államtitkárának és dr. Sipos Gyula dandártábornoknak az ORFK gazdasági és igazgatási főigazgatójának. Azt a választ kaptam, hogy az utolsó negyedévben várhatóan megkapja a rendőrség a 2005-re ígért ezer gépkocsit bérleti konstrukcióban. Az elosztás elvei szerint 400 megkülönböztető jelzéssel ellátott autót kapna a végrehajtói állomány, vagyis a közbiztonsági és közlekedésrendészeti járőrök. Az ügyintézőknek pedig 600 autót bérelnének. A konstrukciónál figyelembe veszik az amortizációs tervet is.

A 2005. évi bérfejlesztési tárgyalásokon is megállapodás született a közalkalmazotti bérekről. Ez alapján újabb 4,5 százalékos béremelés történik. Egyeztetettünk az ORFK vezetőivel, akik ígéretet tettek a végrehajtásra.

Pongó Géza
főtítkár

FRÁSZ

A FÜGGETLEN RENDŐR
SZAKSZERVEZET LAPJA

ISSN: 1419-9971

Alapító: **FÁBIÁN ÁGOTA**

Felelős kiadó: **PONGÓ GÉZA** főtítkár

Főszerkesztő: **DALIA LÁSZLÓ**

Cím: 1131 Budapest, Visegrádi utca 116.

Telefon: 451-78-14, 451-78-13

Fax: 451-78-29

BM-telefon: 34-414

BM-fax: 34-483

e-mail: frsz@frsz.hu

Web-oldal: www.frsz.hu

Intranetcím: http://10.9.32.28.

Police Caritas
Közhasznú Alapítvány
Titkársága
1388 Budapest, Pf. 52
Adószám: 19701974-1-42
Tel.: 06-(1)-451-78-14
BM: 03-1-34-493,
Számalszám:
11705008-20434616

KÖZLÉSI FELTÉTELEK:

1. A szerkesztőség fenntartja a jogot a kéziratok stílizálására, korrigálására, rovatokon belüli elhelyezésére, tipografizálására, tördelésére.
2. A szerkesztőség kéziratot nem őriz meg és nem küld vissza.
3. A kézirat szövegét lehetőleg floppyn (WORD) vagy e-mailen (e-mail cím: frsz@frsz.hu) kérjük elküldeni.
4. Mellékelni kell a szerző nevét, elérhetőségét (szolgálati vagy munkahelyét, telefonszámát).
5. Az elküldött anyagon nyilatkozni kell, hogy a szerző hozzájárul-e nevének közléséhez.

Iskolakezdés kis nehézségekkel

Rosszul indult az iskolaszézon, legalábbis több szakszervezeti tag jelezte, hogy a 10 500 forintos iskolakezdési támogatást nem kapták meg időben, s annak levásárlása is meglehetősen körülményes, hiszen 17 bolt helyett mindössze 9 boltban fogadják el az utalványokat. A FRÁSZ Dávid Tibor főtitkárhelyettesét kérdezte, hogy az FRSZ utólag mit tudott ez ügyben tenni.

– Az első jelzések vagy inkább felháborodott telefonok után gyorsan kiderítettük, hogy a panaszok jogosak – mondta a főtitkárhelyettes. – **Az utalványokat ugyanis két hónappal iskolakezdés előtt kellett volna kiosztani, de ez csak augusztus 20-a után történt meg, s bár 17 ÁPISZ boltban válthatták volna be, időközben azokból nyolcat eladtak a PIREX-nek. És bár eredetileg úgy szóltak az utalványok, hogy tankönyvet, taneszközt és ruhaneműt lehet**

ahol iskolatáskát idén nem kellett venni, esetleg cipőt vagy kabátot is vehetett volna. Egyébként dicsekedhettünk volna azzal, hogy idén a tavalyi 300 helyett már 1000 ORFK törzsállományához tartozó dolgozó kapott iskolakezdési támogatást, a többségnek inkább bosszúságot okozott ez a lehetőség.

– Állítólag az ORFK szabályosan járt el, közbeszerzési eljárásról választotta ki a ÁPISZ-t.

– Maga az intézkedés valóban szabályos volt, csak szociálisan érzéketlen; és akik ezt az ügyet intézték, néhány filléres spórolás miatt az egész támogatást kockára tették. Amikor mi közbeléptünk, és egyeztetésre készítettük az ORFK illetékeseit, akik ezt korrekten fogadták, pillanatok alatt született egy sokkal jobb megoldás. Eszerint az ÁPISZ boltok mellett a Humanic és az Aranypók üzleteiben lehet az utalvánnyal vásárolni, sőt katalógus alapján számítástechnikai eszközöket is lehetett rendelni a ÁPISZ-től. A két új kereskedelmi cég belépése természetesen azt jelenti, hogy immár ruhaneműt is vásárolhatnak szeptembertől a dolgozóink. Azóta erről mindenkit írásban tájékoztattunk.

– Tehát minden megoldódott, mindenki elégedett, de volt-e ennek az akciónak valami tanulsága?

– Természetesen, az ORFK megígérte, hogy ezután minden közbeszerzési tenderre meghívják bennünket, hogy segítsünk a lebonyolításban. Most szerencsére még nem volt késő módosítani a megállapodást, hiszen az emberek többsége még nem váltotta be az utalványokat.

D. L.

rajtuk vásárolni, ezekben az üzletekben ruhaneműt nem árultak. Márpedig az a család,

Hévíz Park /utca/ nélkül

Az ízületi betegségek hazánkban a népbetegségek csoportjába tartozó, súlyos, degeneratív elváltozásokat okozható kórképek. Magyarországi kiterjedtségükre mi sem jellemzőbb, mint hogy a legfrissebb statisztikák szerint már a fiatal korosztályok tagjainak is mintegy 60-65%-a szenved valamilyen mozgásszervi elváltozásban. A BM Központi Kórház és Intézményei 25 ágyas, korszerűen felszerelt reuma osztályával, és európai színvonalú hévízi rehabilitációs intézetével komplex ellátásban képes részesíteni az e betegségekben szenvedő igényjogosultakat.

A hévízi intézmény nem csak küllemben és szakmai színvonalában, de gazdálkodásában is példaértékű. Ugyanis a rendelkezésre álló 200 ágy fele az egészségbiztosító pénztár által finanszírozottan, másik – az OEP részéről be nem fogadott – fele kereskedelmi forgalomban kerül értékesítésre. Az utóbbinál keletkező jelentős haszon nemcsak nélkülözhetetlen többletbevételi forrása a kórház éves költségvetésének, hanem egyben képes hozzájárulni a finanszírozott ellátás normatív szintjének a növeléséhez is.

A belügyi egészségügynek azonban Hévízen nemcsak gyöngyszeme, hanem szégyenfoltja is van, a több mint másfél évtizede kihasználatlanul és üresen álló Park utcai ingatlan.

A létesítmény ezen idő alatti története az eladásért, illetve megtartásáért küzdők szüntelen harca, s közben megszámlálhatatlan, s napjainkban is meghiúsult értékesítési kísérlet, amit most az FRSZ kérésére a Belügyminisztérium illetékesei átmenetileg felfüggesztettek.

Az eladáspártiak főbb érvei, hogy az üresen álló létesítmény fenntartása sokba kerül, az esetleges újraindításhoz szükséges, ma már jóval több mint félmilliárd forintba nincs fedezet, az OEP nem hajlandó a jelenleginél több rehabilitációs ágyat finanszí-

rozni, ugyanakkor az eladásból származó bevétel a kórház büdzsáját is gyarapítaná.

A fentiekkel kapcsolatos legfőbb kritikánk az a szemlélet, amely elsősorban közgazdasági racionalitásként csak az értékesítésben lát, ha bármely csekély hasznot is.

Ezzel szembeállítani a következőket gondoljuk:

- Tudomásunk szerint /illetékes szakmai megerősítéssel/ a Park utcai ingatlan fenntartási költségei említésre sem érdemesek.

- Az újraindítás terhei jelentősek lennének, ezért is javasolta az FRSZ vezetése, hogy magántőke bevonásával szülessen egy vegyes működtetésű konstrukció, amelynek eredményeképpen a belügyi betegek számára biztosított férőhelyek száma is növekszik, a befektető pedig hosszú távon megfelelő nyereséget realizál.

A Park utcai szárny újraindításához több mint félmilliárd forintba volna szükség.

A gyógyturizmus ugyanis nyereséges vállalkozás. /Az OEP a rehabilitációs betegek után jelenlegi ápolási naponként cc. 6400 Ft-ot fizet ki. Ez a Park utca 80 férőhelyét figyelembe véve és csupán 300 napos évi igénybevétellel számolva is közel 154 millió Ft bevételt jelent. Ehhez képest lehet megítélni a kereskedelmi forgalmazás árait és kinyerhető hasznát, természetesen nem figyelmen kívül hagyva a ráfordítások nagyságrendjét./

– Vitatható az az álláspont is, amely a finanszírozható férőhelyek számának növelését

/OEP által történő befogadását/ lehetetlennek tartja. Szeretnének emlékeztetni rá, hogy 2000 előtt a BM-kórház szolgáltatásait kivéve nem volt finanszírozott belügyi egészségügyi szolgálat /még a rendelőintézet belgyógyászati alapellátó egységei

sem/, 2000-től viszont országosan 32 fogászati, valamint a szakorvosi rendelőintézet és számos külső alapellátó egészségügyi szolgálatot sikerült – a Belügyminisztérium fellépése nyomán – a pénztárral befogadtatni. A biztosítási rendszerben különben is jelentős reformok várhatók már a közeli jövőben, a mindenkori belügyi tárca vezetésének pedig képes kell lennie bizonyos ágazati érdekek érvényre juttatására.

– Ami pedig az eladásból származó bevételt illeti, tudva a kincstári vagy az értékesítéséből származó nyereséget illető szabályokat, az nagyságrendileg nem lebecsülendő, de egy szeri, és messze elmarad a folyamatos és vegyes működtetés bevételi lehetőségeiről.

Az eddigiekben felsoroltakhoz szorosán hozzátartozik, hogy bár hévízi intézményünk csúcsra járatott /2004-

ben több mint 2000 beutalt részesült rehabilitációban/, az orvosi javaslattal elhelyezésre várók száma ennek többszöröse. Mára sikerült elérni, hogy akkut fázisban

lévő beteg a kórházi kezelést követő legrövidebb időn belül részese lehessen a rehabilitációs ellátásnak. Ugyanakkor a krónikussá váló megbetegedettek várakozási ideje szélsőséges esetben meghaladhatja az 1-1½ évet is.

A Belügyi Érdekegyeztető Tanács keretében e témában a közeli jövőben újra állást kell foglalnia a munkáltatói és munkavállalói oldalnak egyaránt. A továbbiakban talán reményt kelthet az a kétségtelen tény is, hogy a belügyi vezetés regnálása alatt immár másodízben enged teret a Park utca megtartását forszírozó elképzelések megvalósításához. Ehhez azonban több kell: közös szemlélet és együttes cselekvés.

Ehhez ajánljuk további partnerségünket.

Dr. Palotai Gábor
tagszervezeti titkár

Régió-értekezlet Dobogókőn

2005. szeptember 19–20-án tartotta az FRSZ Budapest Speciális Régió küldöttgyűlését, kibővítve az érintett terület szakszervezeti tisztségviselőivel. /BM, BM KGF, REBISZ/.

Az ülésre a BM dobogókői üdülőben került sor, és elfogadta a meghívást az első napon **Dr. Keller József**, a BM KGF főigazgatója. Tájékoztatott a régió összeállításáról, tagjairól, valamint az érintett terület tagszervezeteiről. Ezek után kérdéseket tettünk fel a főigazgató úrnak, a területéről, s a BM üdülők eladásáról valamint a BM KGF folyamatos átszervezéséről.

A főigazgató elmondta, hogy az átszervezés egy éve folyamatosan történik, s megpróbálják a lehető legkíméletesebben végrehajtani. Nem hallgatta el, hogy mindez gazdasági okok miatt történik, és érinti a BM KGF-en belül a Németsölgyi úti és a Mogyoródi úti objektumot, valamint az ország különböző területén elhelyezkedő üdülőket is. Nem a KGF árulja, ők utasítást hajtanak végre a BM Közigazgatási Államtitkárságon keresztül. A BM KELÉN üdülőszálló /B.füred/ felújításához 500 millió forintba van szükség, hogy egyáltalán kereskedelmi forgalomba kerüljön, vagyis szállodaként üzemeljen. A rendőrszakközépiskola (Csopak) tanulói ugyanis lelakták.

A másik üdülő a BM Boglárlelle

gyermektábor. A tábor több berendezése elavult, életveszélyes (pl. konnektorok ráznak, stb.), a ráfordítás 200 millió forintot igényel. A harmadik pedig a BM Siófok Aranypart, Horizont camping. Erre is legalább 20-30 millió forintot kellene fordítani ahhoz, hogy elfogadható szintre felhozzák. Nem szeretne egyik szakszervezettel sem vitába kerülni, ezért az érintett szervezetekkel azonnal tárgyal, illetve tájékoztatja őket, amikor ez ügyben és az állományt érintő kérdésekben egyeztetnie szükséges.

Kellemes hangulatú, kötetlen beszélgetést tudtunk a főigazgató úrral folytatni, amelyet a későbbiekben is szeretnénk kihasználni, s ezt a lehetőséget megköszöntük Keller úrnak.

Dr. Dobozi József rendőr dandártábornok, a Rendészeti Biztonsági Szolgálat parancsnoka is a vendégünk volt

A második napon a Rendészeti Biztonsági Szolgálat (REBISZ) parancsnokát fogadtuk – **Dr. Dobozi József** rendőr dandártábornok személyében. A tábornok úr örömmel vette a meghívásunkat és élt a lehetőséggel. Ismertettük a területén működő FRSZ tagszervezetek jelenlétét, működését, és az újonnan alakult tagszervezeteket is bemutatottuk, többek között a REBISZ Repülőtéri Biztonsági Szolgálat tagszervezetét amit 2004 szeptemberében indítottunk újra, és amely azóta is kiválóan működik. A másik egy teljesen új szervezet, a REBISZ Autópálya-rendőrségnél is sikerült székesfehérvári központtal létrehozni egy új tagszervezetet. Most próbáljuk a többi alosztály dolgozóit a szervezetbe beépíteni, valamint a régi tagokat áthozni. Beszélünk a folyamatos szakmai átépítésekről, a 2005. december 31-éig felállítandó új autópálya-alosztályokról (Encs, Balatonvilágos, Balástya). A jelenlegi helyzetről megállapítható, hogy a csapaterős feladatokra egyre kevesebben vagyunk, mert átszervezés címén elvonnak embereket és létszámfejlesztésre nincs lehetőség. Gazdasági szempontok is figyelmen kívül maradnak, nem kapunk megfelelő pénzt, a költségvetés alulfinanszírozott, saját bevételből nem lehet mindent megoldani. A jelenlévő tisztségviselők felvetették többek között, hogy gond van az étkezési utalványokkal, az ebédelési lehetőségekkel, és a szakmai gépjárműképzéssel. Ezekre a kérdésekre azonnal választ kaptunk, és másnap a szolgálati helyen mindenki meg tapasztalhatta, hogy változott a helyzet.

Az értekezlet kellemes hangulatban telt és hasznos találkozó volt, ahogy már említettük. A vezetőink is úgy búcsúztak, hogy várják a következő érdemi megbeszélést.

FRSZ-vándorkupa horgászverseny a Tüskevár halastónál

A Hajdúszoboszlói Rendőrkapitányság Független Rendőrszakszervezete 2005. szeptember 10-én harmadik alkalommal rendezte meg az FRSZ-vándorkupaért kiírt horgászversenyét. A megméretésre 24 csapat nevezett, így 72 horgász lógatta a csalit 4 órán keresztül a „Tüskevár” halastóban. Az időjárásra nem lehetett panasz, nem úgy a halak étvágyára, hiszen a 72 versenyzőből csupán 19 kolléga részesülhetett a halfogás élményében.

Csapatverseny:

1. hely: Szolnoki Rk.
2. hely: Zsebpeca Trió (Debreceeni Rk.)
3. hely: Nye-nyec (Püspökladányi Rk.)

Egyéni helyezések:

1. Vincze Lajos (10 662 gramm)
2. Miklósvári Balázs (5801)
3. Kovács Zsolt (4085)
4. Varga Ambrus (3868)
5. Nyakó Sándor (1901)
6. Valasovics Tamás (1889)
7. Tóth Tibor (1541)
8. Béres József (1401)
9. Szabó József (1221)
10. Gönczi Lajos (1141)
11. Juhász Péter (1121)
12. Lévai Attila (1101)
13. Ágos István (981)
14. Bálint Márk (941)
15. Rantal Béla (922)

A legnagyobb halat fogta:

Miklósvári Balázs (5800 gramm)

A legtöbb halat fogta:

Kovács Zsolt (5 db)

A versenyt, majd az eredményhirdetést követően mindenki jóllakhatott a mesterszakács által elkészített marhalászsár pörköltből.

Ezúton hívnám fel valamennyi horgásztárs figyelmét, hogy szeretnénk megszervezni egy országos kupasorozatot, esetleg országos rendőr horgászbajnokságot, amelyhez helyszíneket és versenyt szervező kapitányságokat keresünk, illetve szeretnénk részt venni hasonló horgászversenyeken.

Tóth Norbert
rendőr százados

Hetvenketten indultak a horgászversenyen

A mérlegelés: ponty, amur és dévérkeszeg akadt horogra

A szolnokiak nyerték a versenyt, csapatkapitányuknak Pongó Géza főtitkár adta át a kupát

Rugalmasabb és olcsóbb lesz az oktatás

Szakács Gábor: A koncepció kész, zöld lámpára várunk

Új oktatási koncepció készült, amely most a minisztérium vezetőinek asztalán van, s ha zöld utat kap, már idén elkészülhet a végrehajtási utasítás. A rendszer felépítése természetesen nem megy márról holnapra, a tervek szerint 2013-ig vezetnénk be. Az új koncepció nem az íróasztalnál született, a tematika alapján elkészítették az oktatási rendszer analizését, és hosszas egyeztetések után alakult ki az a változat, amit többek között a szakszervezetek is támogatnak. A FRÁSZ-nak dr. Szakács Gábor oktatási főigazgató nyilatkozott a koncepcióról.

– Az oktatást nem lehet évente átszervezni, de miért csak most jött el az ideje, hogy egy új, gyakorlatiasabb koncepció szülessen?

– Nem most gondoltuk először, hogy érdemes volna megreformálni a képzési rendszert, s végre a minőségi szemléletet érvényesíteni a mennyiségi helyett. Ám a rendszeti szakközépiskola és a Rendőrtiszti Főiskola is 10-15 százalékos fluktuáció mellett működött. Évente felvettünk 3 ezer embert, s nagy részük néhány év múlva elhagyta a pályát. Ugyanakkor az iskolák teljes létszámmal működtek, a tanárok is túlságosan leterheltek voltak, így racionálisan nem gondolhattunk a rendszer megújítására.

2001 óta változott a helyzet, a fluktuáció csökkent, többek között a béremelések miatt. Ha nagyvonalúan fogalmazok, akkor azt is mondhatnám, hogy normalizálódott a helyzet, a szakközepeseknél évente 600-700 végzős elég az utánpótláshoz, míg a rendőrtiszteknél és a határőröknél is csak 3,5-4 százaléknyi a lemorzsolódás. A tiszti munkakörök száma amúgy is folyamatosan csökken, mert amíg másutt Európában 14-15 százalék a tisztek aránya, nálunk még mindig 30-34 százalék.

– Hogy épül fel az új rendszer, milyen sarokpontokat határoz-tak meg?

– Négy kulcsszó köré szerveztük

az új rendszert. Az egyik a kompetencia. Tehát arra épüljön a képzés, hogy mi szükséges a munkakör ellátásához. A körzeti megbízottnak is mást kell megtanulnia meg a közlekedési járőrnek is. Kevesebb elméletet, viszont több gyakorlati, praktikus ismeretet. A továbbképzések is célirányosak lesznek, speciálisan a járőröknek, körzeti megbízottaknak, nyomozóknak vagy a baleseti helyszínelőknek. A tiszthelyetteseknek is felépítünk egy karrierrendszert a munkakörükhöz igazodva, ami megfelel az európai sztenderdeknek. A másik a praxisorientált tanulás. Jelenleg jobbra a hagyományos, poroszkola működik. A tanár előad, a hallgatók pedig passzív befogadók. Ez egyáltalán nem hatékony. Sokkal inkább a szituációkat, konfliktushelyzeteket kell gyakorolni, tehát a hallgatókat aktívan bevonni az oktatásba. Eddig misztifikálták a jogi ismereteket, pedig például igazoltatásnál, legalább ilyen fontos, hogy tudja-e alkalmazni. Ezen az úton egyébként már tavaly elindultunk, hiszen a szakközépiskolákban egy éve már az a rendszer, hogy az első évben elméletet tanulnak, a második évben viszont 5 hónapot mentorok irányításával kint töltenek az utcán. A teljesítményértékelési rendszer a következő új elem a rendszerben. A vezetőnek meg kell állapítania, hogy a beosztottja milyen színvonalon látja el a munkáját. Ha például azt ta-

pasztalja, hogy beosztottjának kommunikációs vagy konfliktuskezelési problémája van az ügyfélszolgálaton, akkor elküldi egy speciális képzésre. Ha a tréning után sem képes jól ellátni a feladatát, akkor talán más munkakörbe kell helyezni. S minél több gyakorlati szakembert szeretnénk bevonni az oktatásba. Ez rotációs rendszerben történne, tehát akik művelik a szakmát, azok 4-5 évre jönnének tanítani, aztán visszamennek a régi helyükre. Ez persze csak akkor működik, ha a jogi, anyagi és egzisztenciális háttérrel is biztosítani tudjuk. A szakközépiskolákba is több tiszthelyettest viszünk előadónak, mert azt, hogy a járőrnek mi a dolga, legjobban maga a járőr tudja, aki öt-hat éve ezt csinálja, és a szituációs gyakorlatokat is könnyedén levezeti, hiszen vele már mindez többször megtörtént.

– A régi rendszert sok kritika érte, hogy nem elég átlátható és átjárható. Ez mostantól megváltozik?

– Mi is azt tapasztaltuk, hogy ma egy rendőr nem nagyon látja át, hogy ha belép a rendszerbe, akkor mit kell elvégeznie, ha meg akarja tartani az állását vagy esetleg tovább akar lépni. Márpedig egy szervezet akkor működik jól, ha az alkalmazott látja maga előtt a karrier lehetőségét, s azt is tudja, mi kell ahhoz, hogy előrejusson. S ha valaki teljesen alkalmatlan, az is derül-

jön ki mielőbb. Nekem meggyőződésem, hogy a ma még külön működő személyügyi és oktatási területet egységes irányítás alá kellene helyezni. A személyzeti munka ma ugyanis jobbára adminisztratív jellegű. Az új rendszerben a munkakerő-tervezés, a karrierépítés kerülne előtérbe, s a munkaköröket folyamatosan elemezni kellene. A munkaköri leírásokat pontosítani kell, többek között ezért veszítünk el sok munkaügyi pert, mert azok nem elég kézzelfoghatóak. A merev bérbesorolási rendszert is felválthatná egy munkakörhöz kötött bérezés. Ebben az esetben le lehetne építeni a sok pótlékot, s azt beépíteni a fizetésbe. Csak akkor kell pótlékot adni, ha kiemelt feladatot kapna az illető. Nagy különbség van ugyanis egy jogtanácsos és egy osztályvezető között. Az előbbi milliárdos perben képviselheti a minisztériumot, míg a másik esetleg csak közvetítő feladatot lát el, tehát egészen más a két munka értéke, így nem igazságos ha azonos fizetésért dolgoznak. A jogtanácsost semmi se motiválja, hogy ne a kényelmesebb osztályvezetői állást pályázza meg.

– Ezek szerint az oktatásnak sokkal nagyobb szerep jutna a jövőben?

– Egy dolgot azért szeretnék kiemelni, hogy személyügyi problémákat nem lehet oktatással megoldani. A Rendőrtiszti Főiskola után ma minden munkakört elláthat a jelentkező, de azt senki sem hiheti, hogy az alapképzés mindenre felkészít. Meg kell határozni, hogy a főiskolai diplomával milyen állást tölthet be, s aztán milyen továbbképzéseken kell részt vennie. Az oktatásnak viszont olcsóbbnak és rugalmasabbnak kell lennie, s ehhez vannak komoly tartalékaink. A főiskolai és a szakközépiskolai oktatás tantervében 75 százalékos az átfedés. Ha kiiktatjuk a párhuzamosságokat, akkor például a főiskola három helyett két év alatt is elvégezhető. Természetesen, ha valaki a civil életből jön, annak ki kell járnia a

három évet, hiszen neki minden ismeret új.

– Milyen fogadtatásra számít, hiszen október végén a minisztérium vezetőinek döntenie kell, hogy zöld utat ad-e az új rendszernek?

– Eddig többnyire pozitív véleményeket hallottunk, mondhatom, hogy a megkérdezettek 85 százaléka támogatja az elgondolásunkat.

– S ha mindenkinek tetszik, de nem lesz rá pénz?

– Két verziót építettünk fel. Mi-

tán 100 milliárd forintos költségről beszélünk, a II. Nemzeti Fejlesztési Tervnél is pályázunk. Ha a projektünket támogatják, akkor a program megvalósítható. Ha nem kapunk rá pénzt, akkor csak azokat az elemeket valósítjuk meg, amelyek nem igényelnek pénzt. Ha zöld utat kapunk, elkészítjük a végrehajtási utasítást, és 2013-ig felépítjük az új rendszert.

D. L.

Még egyszer a generációváltásról

Nem gondoltam, hogy e témában még írni fogok, de kénytelen vagyok. Tévedtem! Naivan azt hittem, hogy a korábban (jó két éve) beindult generációváltás lezajlik 2005. év végére. Sajnos nem így alakul a dolog. Nem-hogy idén nem zárul le, de még jövő-re sem!

Sajnos az ismert okok miatt több kolléga választja a nyugállományt, mint gondoltam. Napról napra új és újabb, fiatalabbnál fiatalabb rendőrök jelzik, hogy megkezdik a „nyugdíj előkészítőt”, vagyis kiíratják magukat, és várják a FÜV-javaslatot, majd a leszámlekolást.

Az első körben eltűntek az 50 év körüliek és a 45 év felettiek, őket követték a 40 év felettiek, most pedig azt tapasztalom, hogy 40 év alatt lévők is elkezdik a betegeskedést.

Ez pedig nagyon nagy baj a rendőrség számára. Nagy, mert egy olyan mérvű generációváltás zajlik, amely végén teljesen eltűnik a 30 év feletti korosztály.

Ez pedig még több éven keresztül zajlik, hisz egy kolléga nyugállományba vonulása egy évig is eltart.

Közben velük együtt teljesen eltűnik a rendőri munka tapasztalatát még átadni képes rendőri állomány. Marad egy nagyon fiatal, mind általános, mind szakmai tapasztalat híján lévő állomány. Amely ugyan kapott bizonyos szintű elméleti képzést, de ez nem elég.

A rendőri munka alapvetően tapasztalati munka, amely ugyan nem nélkülözheti az elméleti felkészültséget, a jogszabály, a szakmai és az általános műveltséghez tartozó ismereteket. De nem nélkülözheti a helyismeretet, a személyismeretet, és azt az évek hosszú sora óta rakódó emberi és szakmai tapasztalatot sem, amelyet csak aktív és hosszú szolgálati idő alatt lehet megszerezni.

Ha lenne, aki átadhatná a megszerzett tapasztalatot, természetesen le lehetne rövidíteni az ifjú állomány kiképzését, de ez a generációváltás

mindezt akadályozza.

Képzeli annak a parancsnoknak a helyébe magunkat, aki kialakított egy jól működő, összeszokott egységet. Ahogy mondani szokták, fél szavakból, egy pillantásból is megértették egymást, tudták, mit akar a másik. Most pedig azt kell megélnie, hogy ez a csapat, amelynek még lenne 10-15 éve (vagy még több), eltűnik heveny „munkaundoritisben”.

Szenvedve nyugállományba vonul. Pedig nem dolgozni nem szerettek! Mert maradtak volna, ha a nyugdíj nem lenne több, vagy legalább akkora összegű, mint amennyit áldozatos munkával kerestek meg. Ha a társadalmi megbecsülés nem ilyen alacsony szintű lenne, ha a családját tisztességgel el tudná tartani, ha nem áldozatnak látná magát a politikusok által irányított játszmában, ha megfelelőek lettek volna a munkakörülményei, ha nem olyanok fogalmazták meg az elvárásokat, akik életükben nem voltak rendőrök. Ha nem azt tapasztalnák, hogy évről évre rosszabb a helyzet, ha ... (és sorolhatnám tovább, mindenki tegye még hozzá a saját HA-ját).

De a „ha” mindig ott volt, ezért inkább elmennek, elmentek!

Mi marad utánuk? Fogas kérdés. Marad egy csomó fiatal huszoneves, akik többsége az akciófilmek hatására vagy kényszerből választotta ezt a munkát. (Szándékosan nem írom azt, hogy hivatást. Ez a szó már elcsépeletté vált, sokak előtt ismeretlen fogalommal!)

Marad még azért jó pár olyan fiatal is, aki komolyan veszi a rendőri munkát, de mindent a saját bőrén érezve kell végigbrusztolnia. Ha jó akar lenni a szakmájában, végigszendvedhet számtalan nyomozóhivatali eljárást. Ez viszont azt eredményezi, hogy mielőtt belejönne, már bele is fásul mindenbe.

Súlyosbítja a helyzetet – és itt elnézést kérek minden feminista beállítottságú kollégától –, hogy elnöie-

sedik a rendőri szakma. Szó se róla, vannak a rendőrségen belül olyan beosztások, amelyek betöltésére inkább a hölgyek alkalmasabbak, mint a férfiak. De vannak olyanok is, amelyek inkább férfit igényelnek, mint nőt.

Az a tény, hogy a középiskola elvégzését követően (18-19 évesen) jelentkezhetnek a fiatalok rendőrszakközépiskolába vagy főiskolára, azt eredményezi, hogy a felvételinél erőteljesen kiütözköznek a nemek közötti fejlettségi különbségek. A gyakorlat azt mutatja, a lányok ebben a korban fejlettebbek, mint a fiúk. Ezért ők inkább megfelelnek a pszichológiai és a fizikai felvételin, tehát nagyobb arányban veszik fel őket.

Ez évben hozzánk is öt középiskolát végzett érkezett, köztük négy lány és egy fiú. 20 és 21 évesek, mint a lányom. „Kettő húszkilós és kettő harminc.” Persze még fejlődni fognak!

De tessék csak elképzelni – ha ez a tendencia marad, márpedig marad – a REBISZ állományát vagy FTC–UFC labdarúgó-mérkőzés biztosítását, amikor a kivezényelt rendőri erő 60%-a 150 cm magas, 40 kilogramm súlyú huszoneves lánykák-ból áll. Ők fognak megküzdeni a félrészeg, 100-120 kilót nyomó, utcai és lelátói harcokban, kocsmai verekedésekben edzett 30-35 éves megtermett, kontroll nélküli férfiakkal. És lehetne ezt még fokozni garázdák visszaszorításától a kocsmai verekedésen keresztül az újfasiszták megfékezéséig. Mert ezzel is számolni kell, ez is a rendőri munkához tartozik.

Belegondolni is rossz!

És még egyszer hangsúlyozom, nem a nők ellen van kifogásom, mert sok feladat végrehajtásában jobbak, mint a fiúk, de bizonyos feladatok el látását csak jól képzett, jó fizikai és szellemi képességű férfiakkal tudom elképzelni, akik már közelítik a harmadik X-et, esetleg túl is vannak már azon. Hovatovább, bizonyos feladatokot csak egy sokat tapasztalt, öreg róka (úgy ötven körüli) tud ellátni.

Nekem ez a véleményem! Úgy-hogy: NEGYVENESEK, ÖTVE-NESEK (ha még vagytok), NE MENJETEK EL, MERT RÁTOK SZÜKSÉG VAN! NÉLKÜLETEK HOSSZÚ ÉVEKRE VISSZAES-HET A RENDŐRI MUNKA

SZÍNVONALA! MARADJATOK!

Maradjatok, mert ezeket a gye-rekeket valakinek meg kell taníta-ni! Maradjatok, mert ha ez így megy tovább, a rendőrség csak egy tehetetlen szervezet lesz, amely nem tud semmit tenni az állam-

polgárok érdekében az egyre csak fejlődő és erősödő bűnözéssel szemben.

Komáromi Zoltán

Gazdag minisztérium, csóró rendőrség

A Belügyminisztérium legdrágább szakértője napi ötvenezer forintba kerül, olvashattuk az egyik napilap-ban.

Ő telekommunikációs és infor-matikai tanácsokat ad, holott a mi-nisztériumban informatikai főosz-tály működik. Tovább olvasva a cik-ket kiderül az is, hogy több olyan tanácsadót foglalkoztat a tárca, olyan feladat elvégzésére szerződ-tek, amelyre főosztályt vagy helyet-tes államtitkárságot hoztak létre. Ezek a szakértők, tanácsadók ha-vonta több százezer forintnyi össze-get markolnak fel szolgálataikért.

Az eddig leírtak sem „piskóták”, ám a valódi „hasba akasztás” csak ezután jött.

Juhász Gábor, a Belügyminisz-terium politikai államtitkára saját fotóst fizet, aki őt nyilvános ese-ményeken fényképezi. Ez már valami! Végre van kis hazánk-nak egy jóképű, jóvágású férfiú-ja, egy igazi sármőr, akit érde-mes és kell is fotózni. Hadd lássa az ország népe, irigyel-jék a férfiak és olvadozzanak a dámák. Had lássa majd az utókor is, hogy valaha élt egy ilyen férfi.

Igazán semmiség az a havi há-romszázezer forint ezért. Rá-adásul még szegény fotósnak heti két-három alkalommal vidékre is kell mennie, hogy munkáját el tudja végezni. De megéri, mert maradandót al-kothat.

Persze ezen csak a rosszindulatú-ak akadnak ki. Én személy szerint egyetértek az államtitkár úrral, semmi kifogásolható nincs abban, ha egy politikai vezető tevékenysé-gét dokumentálják. Végül is, az an-gol királyi családnak is van fotográ-fusa, akkor Juhász úrnak miért ne lehetne.

És miért ne lehetne mindenkinek tanácsadója, egy jó tanács sosem árt. Hogy az adott szakterületnek van főosztálya vagy helyettes állam-titkársága? Na és, jó tanács akkor már nem is kell?

Persze hogy kell, és ha már adták, jól meg is kell fi-zetni. Hogy köz-ben az önkör-mányza-

tok alulfinanszírozásáról panaszkodnak, hogy forráshiányosak?

Ők maguk tehetnek róla!

Hogy a határőrök meg a rend-őrök részére nem jut üzemanyag? Na és? Nem olyan hosszú az ország határa, gyalog is körbe lehet jár-örözni. A rendőrök is mehetnek tö-megközlekedési eszközökön, leg-alább nem szennyezik a levegőt egyébként is rossz állapotú gépkö-csijaikkal.

Hogy egyre többen hagyják itt a testületet, mert nem látnak kiutat ebből a cseppet sem reménykeltő helyzetből, mert nem találnak perspektívát, mert megcsömörlöttek at-tól, hogy megszakadhatnak, akkor sem változik, nem lesz jobb semmi. És? Menjenek csak el a tapasztalt rendőrök, majd helyükre lépnek a fiatalok, ha ők sem bírják a gyűrő-dést, újabbak jönnek majd.

Hogy az unióban az egyik legna-gyobb létszámú közigazgatás ná-lunk van, és szintén nálunk emel-kedik évről évre a minisztériu-mokban foglalkoztatottak szá-ma? Hogy az állampolgárok létszámára eső minisztériumok száma az egyik legtöbb? Hogy az utóbbi két évben az államigaz-gatásban dolgozók karcsúsí-tását nem a minisztériumok-ban hajtották végre, hanem a végrehajtói szférában? Lé-nyegtelen!

Sokkal fontosabb, hogy le-gyenek jól fizetett tanácsadók, szakértők és fotósok.

„Hisz úrnak születni kell, a paraszt meg terem mint a gomba!”

K. Z.

Az államtitkár szabadidejében szívesen motorozik, s ezt a saját fotója örökíti meg

Munkáltatói tévedés?

Dr. Gazsó Györgyöt, a XII. kerületi rendőrkapitány egykori helyettesét évekig tartó pereskedés után vették vissza a rendőrség állományába, s bár előléptették alezredessé, olyan beosztást kínáltak neki, hogy valószínűleg, végképp elhagyja a pályát. Azt mondja, pereskedés helyett ma is szívesen dolgozna rendőrként, hiszen ő magától sosem hagyta volna el a rendőrségi testületet.

– Hogy kerül egy bűnügyi osztályvezető, kerületi kapitányhelyettes az utcára, ha nem követ el bűncselekményt?

– A választ igazán magam sem tudom, hiszen több mint hét évig voltam a XII. Kerületi Rendőrkapitányság bűnügyi osztályvezetője, s egyúttal a kapitány helyettese. S ha valaki egy ilyen beosztás ellátására nem alkalmas, az talán már előbb kiderül, vétkes kötelességsgézt,

bűncselekményt pedig nem követtem el.

Esetemben az történt, hogy 2001-ben lépett hatályba egy jogszabály-módosítás, miszerint a rendőri vezetőket bármikor, indoklás nélkül is le lehet váltani, és ezt a jogszabály-változást egyes felsőbb szintű rendőri vezetők úgy értelmezik, hogy akár „ha kedvük tartja”, alacsonyabb beosztásba is helyezhetik a leváltott vezetőt, pedig az alacso-

nyabb beosztásba helyezés egy súlyos büntetés. Bizonyított bűncselekmény elkövetése esetén a bíróságok sok esetben az alacsonyabb beosztásba helyezésnél enyhébb büntetéseket szabnak ki. Tehát az történt, hogy amikor engem 2001. október 17-én hívatott a főkapitányhelyettes és közölte velem, hogy más, alacsonyabb munkakörben kíván foglalkoztatni, indoklás, és jogszerű eljárás nélkül megbüntet-

tek. Mintha nekem találták volna ki az új jogszabályt, hogy a történelem során korábban már ismert koncepciók percekhez hasonlóan (megfelelő eljárás, valós ok, és jogorvoslat nélkül), büntetőszankciót alkalmazzanak velem szemben.

– E leváltó beszélgetésnek nem voltak előzményei?

– Korábban a főkapitányság vezetése a kapitányomat akarta leváltani – erről akkoriban több újságcikk is megjelent, sokat foglalkozott vele a média – alkalmatlannak minősítették, és munkaügyi perben kellett magát megvédenie. A per eredményeként végül mégis alkalmasnak találták, sőt, azóta már jó munkája miatt tanácsosi címet kapott. Megbecsült szakember, akinek a fontosságát az is mutatja, hogy a nyugdíjaskor elérésével külön engedéllyel tovább dolgozhat. Én abban a munkaügyi perben kiálltam mellette, így ezek után engem küldött el a főkapitány, hiszen ő volt a munkáltatóm.

– Egyébként mi lett volna az a más munkakör, amit nem fogadott el?

– Beosztotti munkát ajánlottak, amely mind erkölcsileg, mind anyagi hátrányosan érintett volna, és véleményem szerint nem erről szól a fentebb már említett jogszabálymódosítás.

Véleményem szerint indokolás nélkül fel lehet menteni vezetőket, de megfelelő másik beosztást kell felajánlani, az intézkedéssel erkölcsi és anyagi kárt nem okozhatnak. Nem követtem el semmit, akkor meg miért büntetnének? A döntést hozó előjáróim viszont nem így értelmezték a jogszabályt, s közölte velem a főkapitány-helyettes, hogy ha nem tetszik az alacsonyabb beosztásba helyezés, a még súlyosabb fegyelmi büntetésnek megfelelően, szolgálati viszonyomat megszüntetik (leszerelnek), mehetnek az utcára. Mivel a megalázó intézkedést önként nem fogadtam el, ellene panasszal éltem, a szolgálati jogviszonyomat 2001. december elsejével,

hat hónapos felmentéssel megszüntették. Ekkor elmentem a munkaügyi bíróságra, amely első-, majd másodfokon is nekem adott igazat. Így történt, hogy a bíróság 2005. május 18-án visszaállította szolgálati viszonyomat.

– Kifizették a három és fél évre eső bérét is?

– Azt nem, hiszen én közben máshol elhelyezkedtem dolgozni, így sikerült a vagyoni kárt a lehető legnagyobb mértékben csökkentenem. A velem szembeni jogsértő intézkedés miatt a bíróság nem vagyoni kár címen viszont megítélt 3 millió forintot, és az eltelt időt szolgálati viszonyban eltöltött időnek kell tekinteni, így már nem őrnagy vagyok, hanem alezredes, és visszahelyeztek a Budapesti Rendőr-főkapitányság állományába.

– Akkor a jövőben ismét rendőrként fog dolgozni?

– A jogsértő leszerelésemet követően szolgálati viszonyom helyreállítása során ismételten olyan beosztást ajánlottak, hogy feltehetően a jövőben sem fogok a rendőrségnél dolgozni.

– Hol tudott elhelyezkedni?

– A Budapest-Hegyvidék XII. Kerületi Önkormányzatnál. Ismertek a vezetők, hiszen rendőrként is ebben a kerületben dolgoztam, napi kapcsolatban voltunk – ezúton is köszönöm segítségüket, bizalmukat –, valamint örült szerencsém volt, hogy éppen 2002. január 1-jén hozták létre a szabálysértési irodát, ahol sikerült elhelyezkednem. Miatán ez a terület kicsit hasonlít a rendőrségi munkához, nem is gondolkodtam sokáig, hogy itt munkát vállaljak. Azóta is úgy érzem, hogy szívesen látanak, megbecsülnek. Nekem szerencsém volt, hogy találtam munkát, mert tudok olyan volt rendőri vezetőről, akit hasonló jogsértő módon leváltottak, és sokáig munkanélküli-segélyből élt.

– Ezek szerint valószínűleg nem fog többé a rendőrségnél dolgozni, de bizonyára tanulságosnak ítéli a saját esetét, hi-

szen összegyűjtötte a dokumentumokat, és „felvette” egy CD-re, sőt, még bevezetőt is írt elé.

– Barátaimnak, ismerőseimnek adtam ilyen CD-ket, mert valóban több ez mint egy ügy.

Ha ugyanis egy ügyészi vagy rendőri vezetőt bármikor, indoklás nélkül le lehet váltani, megfelelő indokok és jogorvoslat nélkül meg lehet büntetni őket – hiszen a beosztotti alacsonyabb beosztásba helyezés az egyik legsúlyosabb büntetés, ennél már csak a szolgálati viszony megszüntetésével járó büntetés súlyosabb –, akkor milyen igazságszolgáltatásról beszélünk!

Egy ilyen állandó függőségi viszonyban lévő vezető milyen „büntetésre” számíthat, ha bizonyos ügyekben elrendel vagy éppen nem rendel el nyomozást. Mer-e a döntésre illetékes beosztott vezető az igazság miatt szakmai vitába bonyolódni, esetleg ellentmondani felsőbb vezetőjének. Hiszen lehet, hogy ha ezt megteszi, saját és családja egzisztenciáját kockáztatja, mert az e miatt alacsonyabb beosztásba helyezéssel az erkölcsi káron kívül fizetése is jelentősen csökken.

A velem kapcsolatos ügyben, és a magyar igazságszolgáltatásban az is fölöttébb elgondolkodtató, hogy az ügyészség álláspontja szerint teljesen természetes, hogy indok nélkül, másokhoz képest hátrányosan megkülönböztessenek, megbüntessenek egy hivatásos rendőrtisztet, mivel az ügyészség azért nem volt hajlandó intézkedni, mert álláspontjuk szerint velem szemben nem szándékos cselekmény történt.

Tehát a munkáltatói jogokat gyakorló vezető nem szándékosan szüntette meg szolgálati viszonyomat, valószínűleg, véletlenül rúgtak ki a rendőrségtől!

Jó lenne tudni, hogy kié a magyar igazság, és szerintem nem is kellene belőle egnél több!

D. L.

A jogász válaszol

1) Kapitányságon belül szóbeli vezénnyelssel tartósan más munkakör ellátására kötelezés jogos-e?

A Hszt. és végrehajtási rendeletei szerint minden személyzeti intézkedést – így a más munkakörbe helyezést is – **írásban**, állományparancsban kell rögzíteni, amely ellen a Hszt. 194.§-a értelmében 15 napon belül jogorvoslattal lehet élni.

A „vezénylés” mint fogalom
többes jelentésű, valószínűleg ebből
következnek a gyakorlati alkalma-
zás problémái.

A rendőrségen belüli „szolgálatvezénylés” ma is létezik, ez azonban a jogi terminológiában az adott – váltásos vagy vezényléses – szolgálati időrendszer aktuális beosztását jelenti.

A más munkakör ellátására (pl. járőről nyomozónak vagy ügyeletesnek, stb.) való „vezénylés” még a Hszt. előtti rendszerből maradt fenn, ez azonban kapitányságon belül álláspontunk szerint nem lehetséges.

A Hszt. 49. §-a szerint „a hivatásos állomány tagja a szolgálat érdekében eredeti szolgálati beosztásában való meghagyása mellett a fegyveres szerv bármely szervezeti egységéhez és bármely helységbe... beleegyezése nélkül meghatározott szolgálati feladat teljesítésére vezényelhető”.

A Hszt. 2.§ h) pontja szerint:
„szervezeti egység: a fegyveres
szerv szervezeti rendszerében el-
helyezkedő, különböző szervezeti
elemekből álló, az állományilleté-
kes parancsnok által vezetett szer-
vezet”.

A Hszt. 250.§ (2) bekezdése szerint: „a tanfolyamrendszerű to-

vábbképzésen kívül évente 3 hónapot meghaladó időtartamra vezényelni a hivatásos állomány tagját csak beleegyezésével lehet”.

Mindezen szabályokból következően vezényelni csak másik állományilletékes parancsnok által vezetett szervezeti egységhez lehet, és az érintett beleegyezése nélkül csak 3 hónapnál rövidebb időre.

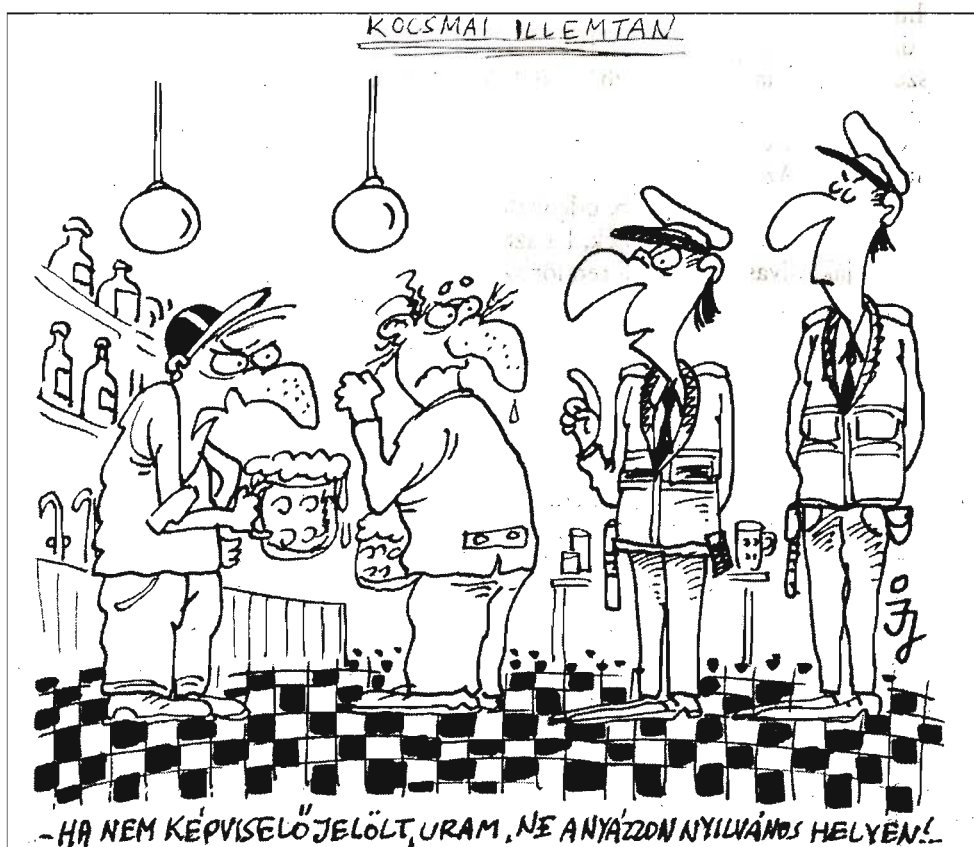
A szervezeti egységen belüli más feladat ellátása jogszerűen a Hszt. 50.§-a szerinti „megbízás”-sal oldható meg. A Hszt. szerint az egy hónapi időtartamot meg nem haladó megbízáshoz a hivatásos állomány tagjának beleegyezése nem szükséges. A megbízás az érintett beleegyezésével egy évig tarthat, szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízás időtartama az egy évet is meghaladhatja.

2) Mikorra kell az illetményt a munkáltatónak kifizetnie?

A foglalkoztatási törvények mindegyike az illetmény kifizetésének bankszámlára történő átutalására kötelezi a munkáltatót, ennek időpontját azonban eltérően határozzák meg.

A köztisztviselői és közalkalmazotti jogviszonyban az MT. 155.§-a szerint a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig, a Hszt. 105.§-a szerint a tárgyhónapot követő hónap 5. napjáig kell a számlára utalni az illetményt.

Jogsegélyszolgálat

Sanyarú körülmények, jó eredmények Embermegtartás

Egyesek azt mondják, azt utóbbi években tömeges az elvándorlás a rendőrségtől, ami előbb-utóbb a szervezet működésképtelenségéhez vezethet.

Mások azt tartják, nem is olyan nagy a baj, az elvándorlás még elviselhető.

Vannak, akik 30, mások 10 százalékos pályaelhagyásról beszélnek. Tény, minél lejjebb megyünk a ranglétrán, annál nagyobb a fluktuáció. Vannak területek, ahol egy-két év alatt az alacsonyabb beosztásúaknak szinte 100 százaléka kicserélődik.

Ákármilyen is az igazság, a borúlátók és derűlátók megegyeznek abban, hogy növelni kellene a rendőrség „állománymegtartó erejét”. Szívesebben használnám az embermegtartás szót, hiszen az előbbi kifejezés azt sugallja, a rendőr az állománynak csak része, munkaerő, humán erőforrás, ahogy manapság divatosan nevezik. Pedig a rendőr személyiség, egyéniség, polgár, mint bármely magyar állampolgár, és ugyanolyan jogok illetik meg, mint másokat.

Sem több, sem kevesebb.

Veszteséges vándorlás

Nemrégiben a rendőrből lett belügyminiszter, aki több mint két évtizedet töltött a testületnél és hat évet országos rendőrfőkapitányként tevékenykedett, azt hangsúlyozta, hogy növelni kell a rendőrség állománytartó erejét. Igaza van. Nemrégiben egy magas rangú rendőrtiszttel is hasonló témáról beszélgettem, és azt firtattam, csinált-e már valaki felmérést arról, mennyi a cég vesztesége az elvándorlásból? Legnagyobb csodálkozásomra azt a választ kaptam: ilyen felmérés nem készült. Csak arra emlékszik, ami-

kor tavaly januárban az adórendőrség létrejött, akkor a rendőrségtől áthelyezettek kiképzése és egyéb költségei személyenként 2,5-3 millió forintba kerültek. Tehát minimum ennyit veszítettünk. Nyilvánvaló, hogy a rendőrök és a közalkalmazottak elvándorlásának ára különböző, de ha évente a 30 ezer rendőr közül csak 10% lép el, az minimum háromezerszer 2,5-3 milliós veszteséget jelent. Ebből az összegből pedig jóval nagyobb béremelést lehetne adni.

Sérelemsorolás

A rendőrök és a rendőrségi közalkalmazottak nemcsak azért hagyják el a céget, mert kevés a bér. Igaz, a legtöbb esetben ez a döntő ok. Vannak azonban nem pénzbe kerülő okok is. Például, hogy milyen a rendőrség társadalmi megítélése. Valljuk be, rossz. Hogyan lehet így a rendőrséghez vonzani a jó képességű fiatalokat? Tehát többnyire azok jönnek rendőrnek, akik nem hivatást, hanem csak pénzt keresnek. Aztán amikor rájönnek, abból van itt a legkevesebb, odébbállnak.

De miért is jönnének, ha azt hallják, olvassák, hogy a rendőr szociális ellátása évről évre csökken a reálbérrel együtt?

Talán kevesebben mennének el, ha jobban megvizsgálnák, kiből lesz parancsnok. Igazságtalan azt állítani, hogy a parancsnoki állomány nagyobb része nincs tisztában a vezetési ismeretekkel, csupán azt, hogy aránytalanul sok – legalábbis a teljesítményorientált civil cégekhez képest – a körültekintés nélkül kiemelt, alkalmatlan vezető.

Köztudott az is, hogy a legtöbb rendőr munkakörülményei, munkafeltételei rosszak. Az épületek nagy része felújításra szorul, az irodák többnyire zsúfoltak, sivárak,

felszereltségük gyatra, az autópark elavult. A rendőrségi információs hálózat olyan, amilyen, a benzinkvóta korlátozza a rendőri jelenlétet, a nyomozást, a bűnüldözést.

Magyar csoda

Ha mindezt végiggondoljuk és hozzátesszük, hogy a rendőrség ilyen sanyarú körülmények ellenére is eredményesen dolgozik, akkor azt kell mondanunk, ez csoda, magyar csoda. A külföldi zsaruk is csodálkoznak, hogy ez a rosszul ellátott, frusztrált, lebecsült rendőrség milyen jó eredményeket ér el. Mert a cégnél maradtak között jócskán vannak még olyanok, akik komolyan veszik hivatásukat. Még akkor is, ha fizetésnapkor „kuncog a krajcár, ennyiért dolgoztál, nem épp semmiért”. És mennyivel jobb lehetne a cég, ha jobban megfizetnék a rendőrséget, a rendőrt, ha javítanák a munkakörülményeket, a szociális ellátást, ha körültekintőbb lenne az új rendőrök felvétele, a parancsnokok kiválasztása. Ha civilek nem akarnák minduntalan korrumpálni a rendőrt, ha zsaru nem fogadna el megalázó csúszópénzt, mert jól megfizetnék, és büszke lenne a hivatására.

Nos, csak ennyire kellene a céget megváltoztatni, hogy a rendőrség állománytartó ereje növekedjék.

Egyébként az utóbbiakkal egyetért a Független Rendőr Szakszervezet és gondolom, a belügyminiszter is.

Udvarhelyi András

2000. június

Rólunk írták

Most másról szólt a karlengetés

Verseny – Rendőrök vizsgáztak a forgalmas zuglói kereszteződésben

Tegnap az Ajtósi Dürer soron tesztelhették az autósok, mennyire ismerik a rendőri karjelzéseket. Száz sofőrből kilencven megbukott.

– Elképesztő, hogy a lámpák tömeges elterjedése mennyire kitörölte az emberek emlékezetéből a karjelzések jelentését – értetlenkedik Uhrin Pál, nyugalmazott alezredes. Ez nem is csoda, hiszen amit nem használunk, azt könnyen elfelejtjük – tette hozzá.

(Reggel, 2005. 09. 16.)

Okmányhamisítókat fogtak el

Okmányhamisítókat fogott el a rendőrség a főváros XVI. kerületében, egy családi házban – közölte a Nemzeti Nyomozó Iroda különleges ügyek osztályának helyettes vezetője tegnap. Egy bejelentés nyomán jutottak el még kedden a lakásba, ahol okmányhamisítás folyt – mondta Mihály Csaba százados. „Az elkövetőket tetten értük, éppen útlevelebe beragasztható amerikai vízumot hamisítottak” – tette hozzá.

(Népszava, 2005. 09. 16.)

Kaskadőrrel együtt bukott le az egyenruhás

Elfogtak az ügyészégi nyomozók egy pécsi rendőrt még csütörtök hajnalban, értesült lapunk ügyészégi forrásból. A Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat (RSZVSZ) már hosszabb ideje figyelte a Pécsi Rendőrkapitányság akciócsoportjának törzsőrmesterét, mivel félmerült, hogy autókkal kapcsolatos bűncselekmények elkövetésében vett részt.

A gyanú szerint több megrendezett balesetben is közreműködött Pécsen. A megtévedt rendőrt kommandósok segítségével fogták el, és a bíróság le is tartóztatta.

(Reggel, 2005. 09. 17.)

Megszondázták a fővárosi zsarukat a rendőrpalotában

Mintha parancsba adták volna, úgy sorakoztak a rendőrök a Teve utcai székház első emeletén. Ezúttal azonban nem valamelyik felettesük utasításaira várokoztak, hanem egészségügyi szűrővizsgálatra. A rendőr is hajlamos a dohányzásra, mint bárki más.

– Évek óta próbálok leszokni, de nem sikerült. Feszült leszek, ha nem gyújthatok rá – vallotta be egy csinos rendőrnő.

Az ORFK egészségügyi osztályán a rendőrök életmódjának felmérése érdekében kérdőívet kellett kitöltenie minden szűrővizsgálatra jelentkezőnek. Többek között a rendőrök dohányzási és alkoholfogyasztási szokásaira voltak kíváncsiak.

(Reggel, 2005. 09. 21.)

Cigaretta csempészett egy rendőr

Azonnali hatállyal leszerelték azt a salgótarjáni rendőrt, akinek kocsijában egy ellenőrzéskor nagy értékű csempészett cigaretta találtak a vámosok. A 27 éves férfit Bátorfyerényénél „fülelték” le. A rendőr kocsijában 1,3 millió forint értékű, zárjegy nélküli cigaretta találtak, amely valószínűleg Ukrajnából származik.

(Vasárnap Reggel, 2005. 09. 24.)

Lakótelepi rendőrség létesült Kispesten

Újabb lakótelepi rendőrséget adott át Lamperth Mónika belügyminiszter, ezúttal a főváros XIX. kerületében, Kispesten. Bartha László százados, a Budapesti Rendőr-főkapitányság sajtóügyelete elmondta: a kispesti lakótelepi rendőrség két bázisát és azok felújítását teljes egészében Kispest Önkormányzata biztosítja. A húsz fővel megalakult rendőri egység 24 órás szolgálatot lát el: a járőrök párokban ellenőrzik majd a kispesti lakótelep utcáit. A százados hozzátette: a rendőrök rendszeresen bejárják a lakóházak közös használatú helyiségeit is, hogy a lakótelepeken jellemző bűncselekményeket, szabálysértéseket megelőzzék.

(Népszava, 2005. 09. 24.)

Ámokfutó karcagi rendőr

Egy ámokfutó, lövöldöző rendőr tartotta félelemben csütörtök este nyolc órától péntek hajnali háromig Karcag lakóit.

A huszonnyolc éves őrmester este fél nyolckor ment be a kapitányság épületébe, hogy felvegye a szolgálatot, ehelyett azonban maroklőfegyverével arra kényszerítette az ügyeletes tisztet, hogy más fegyvereket is adjon át neki. Ezután kiment a kapitányság épületéből, majd lövöldözni kezdett. Rálőtt – többek között – az autójával arra haladó bűnügyi osztályvezetőre, akit a karosszéria védett meg a sérüléstől. Nem volt ilyen szerencséje Szabó Dénes karcagi rendőrkapitánynak, akit információink szerint a térde fölött talált el egy golyó. Az ő sérüléseit a karcagi kórházban ellátták, majd a saját felelősségére még csütörtökön késő éjjel elhagyta az egészségügyi intézményt, s visszament a szolgálatot teljesítő rendőrökhöz. Karcagra érkeztek szolnoki és budapesti kommandósok, de a helyi állományt is berendelték. A rendőr éjszaka a város több pontján is felbukkant s lövöldözött. Az ámokfutás akkor ért véget, amikor a hajnali órákban a városháza közelében föbe lőtte magát, s azonnal meghalt.

Az ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság sajtószóvivője annyit közölt: a nyomozást a katonai ügyészség folytatja. Más rendőri forrásokból megtudtuk: a fiatalember tettének okai pillanatnyilag ismeretlenek, nem követelt semmit, s társai nem tudnak arról, hogy magánéleti problémái lettek volna. Egy magas rangú rendőrtiszt véleménye szerint csak a szerencsének köszönhető, hogy a lövöldözésben egyedül a város rendőrkapitánya sérült meg, s ő is csak könnyebben.

A rendőr is emberből van

Leggyakrabban a rendőröknél is családi vagy munkahelyi konfliktusok okozzák a „rövidzárlatot” – vélekedett a karcagi eset kapcsán Végh József klinikai szakpszichológus. A nyugalmazott rendőr alezredes hozzátette, olykor a megélhetési gondok is kiválthatják a rendőrökből az elkeseredést, de a lelki problémák általában halmozottan jelentkeznek. Olyankor a rendőr ugyanazt érzi, mint bárki más: elfogyott minden energiája.

Végh József azt is megjegyezte, a magyar társadalom konfliktuskezelő kultúrája amúgy eléggé vékonyka, ez is oka lehet annak, hogy a megoldhatatlan gondokat általában alkohol, agresszió vagy öngyilkosság követi. A rendőr esetében ez azért bonyolultabb, mert ott az oldalon az önveszélyes és mások életének kioltására alkalmas fegyver. A rendőr-szakközépiskolákban és a Rendőrtiszti Főiskolán egyébként állandó tantárgy a konfliktuskezelés, ezt a vezetőik képzésébe már évekkel ezelőtt beépítették. Az is tény, hogy a labilis idegállapotú rendőröket nem veszik állományba. Ha valakiről tanulmányai során kiderül, hogy nem tud uralkodni az érzelmein vagy az indulatain, alkalmatlansága miatt eltanácsolják.

Végh József szerint azt is figyelembe kell venni, hogy az állampolgárok egy-egy szituációt érzelmi vagy értelmi szűrőn keresztül értelmeznek. A rendőrnek viszont, amikor intézkedik, jogi környezetben, kevésbé érzelmenként és szakszerűen kell cselekednie. Eloffordulhat, hogy magánéleti vagy munkahelyi problémái feldolgozatlansága miatt erre már nem képes.

– Nem tudom, sok-e az efféle eset vagy sem – összegezte Végh József. – De miután meghalt egy ember, egy eset is sok.

(Népszabadság, 2005. 09. 17.)

Ifjú német rendőrök Magyarországon

Eddig csak a Balatonon találkozhattunk német rendőrökkel, szeptember végén viszont vendégül láthattuk fiatal rendőr szakszervezet csapatát Budapesten. Kollégák találkoztak kollégákkal, mégis elhűlve hallgatták egymást.

A németek kiemelték tekintélyüket az országukban, ami a fizetésükön is meglátszik. Fontosnak tartják a szakszervezetüket, de minden kapitányságon működik egy munkajogvédő csapat is, akiket négy évenként választanak csak erre a feladatra, akikhez lehet fordulni áthelyezéssel, főnök-beosztott vitákkal stb.

Meglepődtek a térfelügyelő kamerákon a VI. kerületben. Náluk ez nem megengedett, mert az emberek figyelve érzik magukat. Budapesten viszont visszaesett a bűncselekmények száma abban a kerületben, ahol felszerelték a kamerákat.

A hajléktalanok kérdése nálunk sincs megoldva. Ők kiviszik vagy inkább kiküldik őket a külvárosba a turisták szemei elől.

Nagy problémát okoz Németországban a lakosság elöregedése, ezt a nyugdíjrendszerük sínyli meg.

Kérdezték a magyar rendőrök fittségét, miszerint náluk háromévenként van erőnléti és orvosi felmérés. Nálunk ez évente történik, amit nagyon helyeseltek. A magyar rendőrség tagozódását elég aprólékosnak tartják a németekhez képest.

Érdekelte őket az intézkedési lehetőségeinket bizonyos helyzetekben, mert ők úgy érzik, nagyon meg van kötve a kezük, de ez nálunk sem működik másképpen.

Náluk is többszörös a túljelentkezés a rendőri állományba, bár már náluk sem tud minden diplomás elhelyezkedni. Egy rendőr 1200 eurót keres, és így változik az évek számával és a beosztással a fizetés.

Ők a hollandokat favorizálják, akiknek számos joguk és lehetőségeik vannak.

A német rendőröknek nincsenek juttatásai, az már bele van kalkulálva a fizetésükbe.

Az egyenruhájukat minden esetben a cég állja nekik, ruhacsekk formájában kapják, ami levásárolható, bár náluk abból tényleg fellehet öltözni és minőségien.

A német kollégák a Balatonról ismerik hazánkat, mert itt a magyar és a német rendőrök együtt dolgoznak nyáron a turisták miatt.

A szakszervezetek fontosságát és a nemzetközi kapcsolatokat mindenki hangsúlyozta a beszélgetés során. Jó volt a német kollégákat hallgatni és tapasztalatokat cserélni.

Reméljük, máskor is jönnek hozzánk, ahogy ők is várnak minket, hogy bemutassák a német rendőrök munkáját.

E. E.

Amatőr képzőművészek kiállítása

Az FRSZ év elején felhívással fordult tagjaihoz, hogy küldjenek be műveket az őszi amatőr képzőművészeti kiállításra.

Az önálló kiállítás november 8-án nyílik az Iparművészeti Múzeumban, ahol az FRSZ rendezésében 30 amatőr alkotó 170 műve, többek között festmény, szobor, gobelin lesz majd látható két héten át. A megváltott jeggyel a szakszervezeti tagok természetesen a múzeum minden termét végigjárhatják.

A kiállítást **Lamperth Mónika** belügyminiszter nyitja meg november 8-án, 16 órakor.

Kajsza Zoltán Úrnak!
elnök-ügyvivő
Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezete

SZOLIDARITÁSI NYILATKOZAT

A Független Rendőr Szakszervezet Ügyvivő Testülete támogatásáról biztosítja a Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezetének a munkavállalók érdekében tett lépéseit. Szakszervezetünk szolidáris az Európai Parlament elé szervezett békés demonstrációval annak érdekében, hogy a magyarországi tűzoltók munkaideje rendezésre kerüljön az Európai Unió által garantált normák figyelembevételével. Egyetértünk a tűzoltók munkaidejének heti 40 órára való csökkentésével.

Az akcióban személyesen részt venni nem tudunk, azonban a Független Rendőr Szakszervezet tagsága a magyar tűzoltók európai uniós felzárkóztatása érdekében folytatott harcukban eredményes tevékenységet kíván.

Budapest, 2005. szeptember 13.

PONGÓ GÉZA
főtitkár

EUROTREND UTAZÁSI IRODA

Bp. Veres Pálné u. 19.

Levélcím: 1245 Bp. Pf. 1160

Tel /Fax: 317-1930, 318-8138, 266-6457

E-mail: eurotrend@mail.datanet.hu

www.eurotrend.utazas.hu

Őszi akció a Mátrában!

Bükkszéken, a Kankalin üdülőházakban kedvezményes üdülési, pihenési lehetőség.
Elhelyezés: 4 személyes, kényelmes, jól felszerelt, pótágyazható, zuhanyozó/WC-s, színes tévével felszerelt apartmanházakban.

Szolgáltatások: Térítésmentesen – gépkocsiparkoló, lengőteke, tűzrakó

Térítéssel: terefere klubház, kerékpárkölcsonzés, asztalitenisz felszerelés, csocsó

Részvételi díj: 10 000 Ft/ház/éj

Reggeli: személyenként 300 Ft/fő/éj igény esetén.

3 nap/2 éjszaka /4 főre/ 20 000 Ft

4 nap/3 éjszaka /4 főre/ 28 500 Ft

Idegenforgalmi adó 18–70 év között 220 Ft (a helyszínen fizetendő).

ÜDÜLÉSI CSEKKET ELFOGADUNK!

A 7000 lámpa és a fény háza

MOLECFÉNY ART DESIGN KFT
1113 BUDAPEST, KAROLINA ÚT 17.
TELEFON: 385-22-12, TEL/FAX: 385-16-42

KEDVEZMÉNY FRSZ TAGOKNAK
VÁSÁRLÁSONKÉNT:

20.000 FT-OS ÉRTÉKTŐL 5%
100.000 FT-OS ÉRTÉKTŐL 10%
150.000 FT-OS ÉRTÉKTŐL 15%

VISSZATÉRÍTÉS

STK 10-3472 water / 438 kilowatt
at 480volts / 7.100amps
prod. by OTCM, Class 438 kilowatt

STW 50-347/1 sales: 438 kilowatts
in 2000 and 110 units
in 2001 (2000: 438 units, 2001: 110 units)

STRE 10-347D katin + 438 kilor-marin
E. K. P. M. S. 2. 1965/66
L. 10. 10. 1965/66. 10. 10. 1965/66.

STW 10-348-4: water 4300 kg/m³ max
L 870 mm, F 330 mm
vol. 84 420 000, Grav 430 kg/m³ max
water 430. The density of the water is 430.

STR 10-3401 www.fbi.gov / 430 kbp-rcv
© 2000-2001 J. J. Venter

1. Wallbracket 2-547/1 MS/354 opal glass 354 opal, Dia: 25 cm, H: 20 cm, Depth 28 cm, 1 x F77
2. Table lamp 4-598/2 MS/354 opal glass 354 opal, Dia: 30 cm, H: 63 cm, 2 x E27
3. Table lamp 4-599/2 MS/355 opal glass 355 opal, Dia: 25 cm, H: 55 cm, 2 x E27
4. Ceiling lamp 7-085/2/26 MS/opal glass 7-085 opal, Dia: 26 cm, H: 92 cm, 2 x E14
5. Floor lamp 12-845/3 MS/354 opal glass 354 opal, Dia: 54 cm, H: 170 cm, 3 x E27
6. Floor lamp 12-846/3 MS/356 opal glass 356 opal, Dia: 49 cm, H: 170 cm, 3 x E27

1 Chondelux 1376/2 MS/354 opol glass 354 opol. Dia. 50 cm. 3 x E27
2 Chondelux 1376/4 MS/354 opol glass 354 opol. Dia. 60 cm. 4 x E27
3 Hanging Lamp 6-1112/1 MS-Terra/354 opol glass 354 opol. Dia. 25 cm. 1 x E27
4 Hanging Lamp 6-1111/1 MS-Katle/355 opol glass 354 opol. Dia. 25 cm. 1 x E27
5 Hanging Lamp 6-1174/3 MS-Katle/356 opol glass 356 opol. Dia. 49 cm. 3 x E27
6 Ceiling Lamp 7-087/2/47 MS/opal 7-087 opal. Dia. 47 cm. H. 12 cm. 3 x E27